

Non auzpezturik, Jaungoikoari
Biyotzez esker emanik,
Gauzkalako gaur gozotasunez,
Pozez, otsarez beterik,

Otoitz egiñik, eska diogu
Gorde zaitzala Zerutik,
Mundu au dana desagiñ arte,
Osto mardulez jaritzirik.

KARMELO ECHEGARAY-KOAK.

Uztailaren 21.^{an} 1883.^{an}

ERRECHIÑOL BATEN ARRENKURAK.

—¿Zergatik zaude, kantatu gabe
Otseztitzuzko soñuak?

¿Zergatik zaude mututurikan,
Tristetzen gure barruak?

¿Zergatik dago mugitu gabe

¿Zergatik! zure mokoa?

¿Zergatik zalbiltz, arkitu nairik
Eskutatzeke sokoa?

¿Ez dezu ikusten nola zelaiya
Dagon lorechoz beterik?

¿Nola zuaitzak dauden bertistez²
Apaingarriro jantzirik?

¿Nola loreak zabaltzen duten
Beren aldean usaiya,
Galaiturikan ondoan dagon
Leyar-iturri ³ biziya?

¿Nola kardinchak, birigarroak
Ta beste chori guztiyak
Dauden kantatzen chit gogotikan
Soñu gozotsu poztiyak?

—Guztiyak ditut ikusten, baña...

Biyotza daukat tristerik;
Eziñ arkitu det atsegiñik;
Urrun da poza nigandik.

—Errechiñola ¿zer dezu bada?

¿Zergatik zera tristetzen?

¿Zergatik pozak iges egiñik,
Pena da zutzat jabetzen?

—¿Zer?.. ¿Zer?... galdu det ainbes-
Nuan kabicho gozoa, [te maite
Kendu dirate atzerritarrak⁴
Ni jayo nintzan chokoa.

Orregatikan nago gaur penaz
Eta naigabez beterik,
Orregatikan ez det arkitzen
Neretzat iñon gozorik.

Ez daukat pozik, zergatik nagon
Kabichuloa galdurik;
Ez daukat pozik, nagoalako
Amarik gabe, bakarrik.

KARMELO ECHEGARAY-KOAK.

1883-ko Uztaillean.

(1) Quejas.—(2) Esmeralda.—(3) Fuente cristalina.—(4) Estraños.